

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

จากคำกล่าวที่เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า “อำนาจทำให้ผู้ถืออำนาจนั้นเลวลง อำนาจเด็ดขาดยิ่งทำให้ผู้ถืออำนาจนั้นเลวลงอย่างถึงที่สุด”(power corrupts, absolute power corrupts absolutely)¹ เหตุที่เป็นดังนี้เพราะ “คนเราทุกคนเมื่อมีอำนาจแล้วมักจะมัวเมาในอำนาจและมักจะใช้อำนาจอย่างสุดโต่งเสมอ”²

จากข้อความดังกล่าวข้างต้นได้แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองรัฐ, ผู้ใช้อำนาจรัฐอาจใช้อำนาจรัฐตามอำเภอใจอันเป็นการกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนได้

ปัญหารากฐานในระบบการเมืองการปกครองของรัฐหนึ่งๆ ไม่ว่าในสมัยใดก็คือการพยายามที่จะหาแนวทางแก้ไขการใช้อำนาจตามอำเภอใจของผู้ปกครองรัฐอยู่เสมอๆว่าจะทำอย่างไรเพื่อกำหนดขอบเขตของการใช้อำนาจและควบคุมการใช้อำนาจของผู้ปกครองรัฐเพื่อเป็นการสร้างหลักประกันในการรับรองและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพให้แก่ประชาชนอย่างเป็นธรรมและชอบด้วยเหตุผล จะเห็นได้ว่าการดำเนินการตามแนวคิดดังกล่าวมีความสอดคล้องกับหลักนิติรัฐและหลักนิติธรรมซึ่งหลักดังกล่าวได้แสดงนัยว่า การปกครองรัฐนั้นต้องปกครองโดยกฎหมายและกฎหมายนั้นต้องมีความชอบธรรมซึ่งมาจากการยอมรับโดยประชาชนตามครรลองของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

ในรัฐสมัยใหม่ต่างก็ยึดถือรัฐธรรมนูญลายลักษณ์อักษรเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐในการกำหนดรูปแบบการปกครอง การใช้อำนาจรัฐและการรับรองสิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นสำคัญซึ่งประเทศทางตะวันตกได้เป็นต้นแบบในเรื่องดังกล่าวมาเป็นเวลานาน กลไกต่างๆที่เกี่ยวกับการใช้อำนาจรัฐการรับรองสิทธิเสรีภาพของประชาชนและการควบคุมการใช้อำนาจรัฐของประเทศ

¹ เป็นคำกล่าวของ Lord Acton อ้างโดย André MOLITOR in administration de la Belgique, institute belge de Science Politique, Centre de Recherche de l'Information socio-politique, 1974, p.88. อ้างใน วรพจน์ วิศรุตพิชญ์, สิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540, (กรุงเทพฯ : วิญญูชน, 2543), หน้า16

² คำกล่าวของมองเตสกีเยอ ใน L'Esprit des lois

ตะวันตกได้สอดคล้องและเป็นตามการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เนื่องจากวัฒนธรรมทางการเมืองของประเทศตะวันตกนั้นได้ส่งเสริมและสอดคล้องต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

จากการศึกษาจะเห็นได้ว่าประเทศไทยได้เปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาปกครองในระบอบประชาธิปไตยมานานถึง 70 กว่าปี มีรัฐธรรมนูญมาทั้งสิ้น 17 ฉบับ³ ในแต่ละฉบับได้สะท้อนให้เห็นว่ารัฐธรรมนูญได้ตกเป็นเครื่องมือในการใช้อำนาจของผู้ใช้อำนาจรัฐอย่างไร นอกจากนี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงระบอบการปกครองที่หลากหลายและแตกต่างกัน เช่น การปกครองในระบอบเผด็จการ กึ่งประชาธิปไตยและประชาธิปไตย สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องยืนยันว่า ตลอดระยะเวลาที่เข้ามามีประเทศไทยมีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ตั้งแต่ พ.ศ. 2475 นั้นมีความจริงเพียงใดหรือระบอบประชาธิปไตยเป็นเพียงแค่เปลือกเท่านั้น

การใช้อำนาจรัฐของรัฐบาลไทยตั้งแต่อดีตจนปัจจุบันเห็นได้ว่าการใช้อำนาจที่มีลักษณะเป็นการดูแลอำนาจของผู้ปกครองหรือรัฐบาลอย่างแพร่หลายจนทำให้กลไกต่างๆ ในการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐไม่สามารถดำเนินต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยเฉพาะในยุคแห่งการปกครองโดยคณะบุคคลที่มีที่มาจากการรัฐประหารหรือคณะบุคคลที่คณะรัฐประหารให้ความช่วยเหลืออยู่เบื้องหลัง โดยสังเกตจากรัฐธรรมนูญแต่ละฉบับที่นำเสนอสภาพของการใช้อำนาจในแต่ละยุคแต่ละสมัย หากเป็นการปกครองโดยคณะปฏิวัติหรือคณะทหารแล้วรัฐธรรมนูญฉบับนั้นๆ มักจะเป็นการร่างขึ้นมาเพื่อสงวนรักษาอำนาจของกลุ่มคนไว้ให้นานที่สุดโดยไม่คำนึงถึงหลักนิติรัฐ ดังนั้นการใช้อำนาจตามอำเภอใจและส่งผลกระทบต่อประชาชน

สาเหตุหนึ่งของการใช้อำนาจที่ไม่เป็นไปตามหลักนิติรัฐเป็นเพราะคนไทยมีวัฒนธรรมทางการเมืองที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการเมืองการปกครองไทยให้เป็นไปตามหลักนิติรัฐแบบสากลได้ดังปรากฏลักษณะต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ลักษณะวิถีชีวิตของคนไทยรักความเป็นอิสระ คนไทยส่วนใหญ่มีนิสัยที่ชอบทำอะไรโดยอิสระ ชอบทำอะไรโคด ๆ คนเดียว ถือเอาความคิดเห็นและผลประโยชน์ของตนเป็นที่ตั้ง โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมน้อยกว่าของตนเองและผู้ใกล้ชิด การรักอิสระทำให้คนไทยไม่ชอบ

³ รวมถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. 2549

รวมกลุ่มแบบมีหลักเกณฑ์และหลักการเพื่อทำประโยชน์แก่ส่วนรวม หรือเพื่อใช้เสรีภาพทางการเมืองอย่างมีระบบและมีเหตุผล ถ้าจะมีการรวมตัวกันก็จะเป็นไปแต่ชั่วคราวช่วยยาม ไม่มีความต่อเนื่อง ลักษณะเช่นนี้เป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

2. ลักษณะวิถีชีวิตที่ไม่สลับซับซ้อน ขาดความเป็นระเบียบ เมื่อใดมีโอกาสมักจะกระทำตามอำเภอใจ เห็นแก่ความสะดวกของตนเป็นที่ตั้ง ถ้าระเบียบวิธีอะไรยุ่งยากมักไม่ทำ และละเลยไม่สนใจ คนไทยจึงมีลักษณะเฉื่อยชาในทางการเมือง การชอบทำแต่สิ่งง่าย ๆ ทำให้คนไทยไม่ยึดอุดมการณ์

3. ลักษณะอำนาจนิยม ในขณะที่สังคมไทยในระดับครอบครัว ตลอดจนสถาบันทางสังคมอื่น เช่น ศาสนาพุทธ เน้นให้คนมีความเป็นอิสระ หรือนิยมความเป็นอิสระมากนั้น ในด้านระบบราชการแสดงออกถึงลักษณะของอำนาจนิยม ที่ผู้น้อยต้องพึ่งพาอาศัยผู้ใหญ่ มีความเชื่อถือในเรื่องเกิดมาไม่เท่าเทียมกันเป็นเรื่องของบุญทำกรรมแต่ง ไม่คิดที่จะแข่งบุญแข่งวาสนา ลักษณะดังกล่าวนี้เป็นผลต่อเนื่องมาจากการอยู่ภายใต้ระบบเจ้าขุนมูลนายที่มีมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา นอกจากนี้ยังเชื่อว่าคณะผู้ปกครองหรือข้าราชการ ได้รับอำนาจจากเทวดาทำให้มีสิทธิอันศักดิ์สิทธิ์ (Divine Rights) ไม่มีผู้ใดละเมิดได้ คนไทยจึงมีความเกรงกลัวผู้มีอำนาจก็จะได้รับการยกย่อง ในขณะที่เดียวกัน ผู้ที่อยากได้รับการเคารพยกย่องก็จะแสวงหาเงินและอำนาจไม่ว่าวิถีทางใดก็ตาม แม้จะเป็นทางที่ทุจริต ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ก่อให้เกิดการคอร์รัปชันในระบบราชการอยู่ทุกวันนี้

4. ความเชื่อและอิทธิพลของพุทธศาสนา พุทธศาสนามีผลต่อความนึกคิดของคนไทยมาก ซึ่งได้ถูกบิดเบือนเสริมแต่งโดยชนชั้นศักดินานับตั้งแต่พุทธศาสนาได้เข้ามาในประเทศไทย เช่น ความเชื่อในนรกสวรรค์ ใครมีอำนาจมีบุญวาสนาเพราะชาติก่อนทำบุญไว้ดีส่วนผู้ถูกปกครองก็ต้องก้มหน้าใช้กรรมต่อไป คำสอนเรื่องกฎแห่งกรรม คำสอนให้ถืออนิจจังสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่แน่นอน นับว่าขัดหลักประชาธิปไตย ตามหลักที่ว่าบุคคลทุกคนมีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน

5. ระบบอุปถัมภ์ค้ำชู เป็นความสัมพันธ์ของสังคมไทยภายใต้ระบบเจ้าขุนมูลนายกับผู้อยู่ใต้การปกครอง โดยเมื่อผู้อยู่ใต้ปกครองหารายได้มาแล้ว ก็จะนำมาส่งส่วยให้แก่เจ้านายของตน ในขณะที่เดียวกันเจ้านายก็จะเป็นผู้ให้ความคุ้มครองช่วยเหลือดูแลและเป็นผู้รับข้อพิพาทให้กับผู้อยู่ใต้ปกครองของตนเช่นกันซึ่งเป็นระบบที่มีความพึ่งพาอาศัยกันระหว่างบุคคลสองฐานะ ดังนั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงเป็นที่มาของลักษณะการเห็นแก่พวกพ้องของตนเท่านั้น หรือการเล่นพรรคเล่นพวกกัน โดยไม่คำนึงถึงความรู้ความสามารถของบุคคล แต่จะคำนึงเฉพาะความสัมพันธ์ส่วนตัวเท่านั้น

6.ระบบศักดินานิยม คือ การนำที่ดินมาใช้กำหนดยศถาบรรดาศักดิ์และสิทธิหน้าที่ของบุคคลในสังคม ซึ่งระบบนี้ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างชนชั้น โดยชนชั้นปกครองมักอาศัยอำนาจแสวงหาผลประโยชน์กับผู้อยู่ใต้การปกครอง จึงทำให้ผู้อยู่ใต้การปกครองเสียเปรียบ ดังนั้นผลที่ตามมาของระบบศักดินา คือการยกย่องชนชั้นเจ้าขุนมูลนาย ซึ่งเป็นการทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำ ความเสมอภาคในสังคมและสิทธิเสรีภาพของประชาชน อย่างไรก็ตามสิทธิเสรีภาพนั้นจะยังคงมีอยู่อย่างเต็มที่ในชนชั้นของผู้ปกครอง แต่สำหรับประชาชนที่อยู่ใต้การปกครองจะไม่ได้มีส่วนร่วมในทางการเมืองการปกครองเลย เพราะเป็นเรื่องของผู้ปกครองเท่านั้น และการที่ประเทศจะพัฒนาไปได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับผู้ปกครองว่าผู้ปกครองนั้นเป็นคนดีหรือไม่ที่จะปกครองประเทศด้วยความสุจริต และเป็นธรรมกับประชาชนในประเทศของตน

วัฒนธรรมทางการเมืองดังกล่าวสะท้อนออกมาให้เห็นในรูปแบบของกฎหมายรวมถึงมีอิทธิพลอย่างสูงต่อการจัดทำรัฐธรรมนูญในแต่ยุคสมัยขึ้นอยู่กับว่าใครเป็นผู้มีอำนาจในช่วงเวลานั้นๆ

จากการศึกษาผู้เขียนได้แสดงให้เห็นว่าการใช้อำนาจรัฐต้องมีความสอดคล้องกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย กล่าวคือ สอดคล้องกับหลักนิติรัฐ หลักรัฐธรรมนูญนิยม หลักความชอบด้วยกฎหมายและหลักการแบ่งแยกอำนาจ เป็นต้น แต่ผู้เขียนพบว่าการใช้อำนาจรัฐในประเทศไทยนั้นในบางครั้งก็ไม่สอดคล้องกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและไม่สอดคล้องกับหลักนิติรัฐ หลักรัฐธรรมนูญนิยม หลักความชอบด้วยกฎหมายและหลักการแบ่งแยกอำนาจอันก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนเป็นอย่างมาก เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะมีปัญหาดังต่อไปนี้ ปัญหาการใช้อำนาจรัฐที่ไม่เป็นไปตามหลักนิติรัฐในทางนโยบาย ปัญหาการแทรกแซงองค์กรอิสระที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ และปัญหาการใช้อำนาจที่ไม่เป็นไปตามหลักนิติรัฐของเจ้าหน้าที่รัฐ ซึ่งผู้เขียนได้อธิบายสภาพแห่งปัญหาดังกล่าวมาแล้วในบทที่สี่

ปัญหาเหล่านี้ที่ทำให้การปกครองโดยอาศัยหลักนิติรัฐไม่สามารถดำเนินไปได้อย่างถูกต้องจนก่อให้เกิดผลที่ตามมาคือการใช้อำนาจที่ไม่เป็นไปตามหลักนิติรัฐแล้วไปกระทบต่อสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

ข้อเสนอแนะ

ปัญหาที่เกิดจากการใช้อำนาจโดยไม่คำนึงถึงหลักนิติรัฐนั้นคือจะต้องมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นผู้เสียประโยชน์โดยมากแล้วคือประชาชนซึ่งเป็นผู้รับผลของการใช้อำนาจโดยตรงดังนั้นในส่วน of ข้อเสนอแนะนี้จะเสนอมาตรการต่างๆรวมทั้งมาตรการทางกฎหมายที่เห็นว่ามีมีความจำเป็นต่อ

การหาจุดสมดุลของการใช้อำนาจรัฐเพื่อไม่ให้ไปกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนมากเกินไปจนสมควรอีกทั้งยังมุ่งแสวงหาแนวทางในการควบคุมและตรวจสอบอำนาจรัฐที่เหมาะสมด้วย

แนวทางแก้ไขปัญหาการใช้อำนาจที่ไม่เป็นไปตามหลักนิติรัฐในทางนโยบาย

ปัญหาในข้อนี้เป็นปัญหาที่ไม่ได้เกิดขึ้นโดยสภาพของกฎหมายหากแต่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นโดยสภาพข้อเท็จจริงทางการเมืองกล่าวคือการใช้อำนาจที่ไม่สอดคล้องกับหลักนิติรัฐในทางนโยบายได้นั้นจะต้องมีปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องคือการได้เป็นเสียงส่วนมากในสภาและเสียงส่วนน้อยในสภามีจำนวนไม่เพียงพอต่อการตรวจสอบควบคุมการใช้อำนาจในทางนโยบาย แนวทางแก้ไขปัญหานี้ผู้เขียนขอเสนอให้มีการปรับลดอัตราส่วนของจำนวนสมาชิกสภาที่จะสามารถยื่นมติขออภิปรายไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีเพื่อไม่ให้เป็นการละเลยต่อเสียงข้างน้อย อีกทั้งยังควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณา นโยบายของรัฐแต่ละอย่างว่าประชาชนเห็นด้วยมากน้อยเพียงใดโดยอาจกระทำเฉพาะนโยบายที่มีผลต่อประชาชนเป็นจำนวนมากก็ได้

แนวทางแก้ไขปัญหากับองค์กรที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐและการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่รัฐ

ในบทที่แล้วได้กล่าวถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในองค์กรที่ทำหน้าที่ควบคุมการใช้อำนาจรัฐว่ามีปัญหาประการใดบ้างที่ควรได้รับการแก้ไขดังนั้นในส่วนนี้จะกล่าวถึงแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

1.เพิ่มเติมรัฐธรรมนูญบางมาตรา

ในสถานการณ์ปัจจุบันรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพ.ศ. 2540 ได้ถูกยกเลิกไปตั้งแต่วันที่ 19 กันยายน 2549 จึงทำให้องค์กรอิสระบางองค์กรต้องถูกยุบเลิกตามรัฐธรรมนูญไปด้วยแต่ในขณะที่รัฐบาลได้จัดให้มีการร่างรัฐธรรมนูญใหม่ขึ้นเพื่อใช้บังคับในภายภาคหน้าซึ่งผู้เขียนจะขอเสนอแนะให้มีการเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับวุฒิสภาในส่วนที่เกี่ยวกับการรับเรื่องราวข้อพิพาทจากองค์กรที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ กล่าวคือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพ.ศ. 2540 ไม่ได้มีบทบัญญัติให้วุฒิสภาต้องรับเรื่องราวที่มาจากองค์กรอิสระทุกเรื่องไว้พิจารณาซึ่งเท่ากับว่าวุฒิสภาอาจจะรับเรื่องราวนั้นหรือไม่รับก็เป็นได้ ซึ่งหากว่าวุฒิสภาไม่รับเรื่องราวนั้นเท่ากับว่ากระบวนการในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐสิ้นสุดลงแก่องค์กรอิสระเพราะในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพ.ศ. 2540 ไม่ได้บัญญัติให้องค์กรอิสระมีอำนาจหน้าที่ในการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทซึ่งเท่ากับว่าถ้าองค์กรอิสระส่งเรื่องให้วุฒิสภาแล้ววุฒิสภาไม่พิจารณาเรื่อง

นั่นๆจะทำให้กลไกในการควบคุมตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐไม่เสร็จสมบูรณ์กล่าวคือ วุฒิสภาเป็นองค์กรที่มีอำนาจในการชี้ขาดแต่ถ้าวุฒิสภาไม่ทำการชี้ขาดแล้วขั้นตอนต่างๆที่ได้ดำเนินการมาตั้งแต่ต้นย่อมเสียไปโดยเปล่าประโยชน์

ดังนั้นจึงต้องมีการแก้ไขบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเพื่อให้วุฒิสภาต้องรับพิจารณาเรื่องที่ส่งมาจากองค์กรอิสระที่ทำหน้าที่ในการควบคุมตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

อย่างไรก็ตามองค์กรอิสระที่ทำหน้าที่ในการควบคุมตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐจะต้องมีกระบวนการกลั่นกรองเรื่องที่ติเตียนก่อนเพื่อไม่ให้วุฒิสภามีภาระงานมากเกินไปจนเกินความจำเป็น

แม้ว่าวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 จะไม่เคยปฏิเสธไม่รับพิจารณาข้อเท็จจริงที่มาจากองค์กรอิสระก็ตามหากแต่ในอนาคตถ้าเกิดกรณีการรวมอำนาจเบ็ดเสร็จได้ในรัฐสภาแล้วจะทำให้ไม่สามารถแก้ไขอะไรได้เนื่องจากไม่มีองค์กรใดที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐได้อย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เป็นการบังคับวุฒิสมาชิกให้รับเรื่องราวจากองค์กรอิสระเพื่อวินิจฉัยสั่งการต่อไปและเพื่อไม่ให้เป็นที่หนักเกินไปสำหรับวุฒิสภาจึงควรมีบทบัญญัติว่าด้วยเรื่องที่ต้องส่งให้วุฒิสภาทำการวินิจฉัยไว้ด้วยเพื่อไม่ให้วุฒิสภาต้องรับภาระในส่วนนี้เกินความจำเป็น

2.แก้ไขกระบวนการสรรหาคณะกรรมการในองค์กรอิสระต่างๆที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

กระบวนการสรรหาคณะกรรมการในองค์กรอิสระต่างๆที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐตามรัฐธรรมนูญยังเปิดโอกาสให้ตัวแทนจากฝ่ายการเมืองเข้ามามีส่วนร่วมในการสรรหากล่าวคือตัวแทนจากพรรคการเมืองทั้งจากฝ่ายค้านและจากรัฐบาลสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการสรรหาคณะกรรมการดังกล่าวได้ ดังเช่น คณะกรรมการการเลือกตั้งและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ⁴

⁴ มาตรา 138 การสรรหาและการเลือกประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ให้ดำเนินการดังนี้

(1) ให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการการเลือกตั้งจำนวนสิบคน ซึ่งประกอบด้วยประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลทุกแห่งซึ่งเลือกตนเองให้เหลือสี่คน ผู้แทนพรรคการเมืองทุกพรรคที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคละหนึ่งคน ซึ่ง

การที่ให้ตัวแทนจากภาคการเมืองเข้ามามีส่วนร่วมนั้นย่อมส่งผลให้เกิดผลคือต่างฝ่ายต่างเลือกแต่คนของพวกเขาคนเข้าไปเพื่อทำหน้าที่ซึ่งเท่ากับว่าบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งบางคนไม่มีความเป็นกลางและเป็นอิสระอย่างแท้จริงหากแต่เป็นตัวแทนแอบแฝงของกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมืองต่างๆที่เข้าไปทำหน้าที่ดังกล่าว

หากเกิดปัญหาอันเกิดจากการใช้อำนาจรัฐแล้วการให้บุคคลเหล่านี้ทำหน้าที่วินิจฉัยยอมที่จะไม่ได้รับการวินิจฉัยอย่างเป็นกลางและปราศจากอคติเนื่องจากโดยธรรมชาติแล้วนั้นบุคคลยอมที่จะต้องเลือกเข้ากับฝ่ายที่ตนเคยได้รับผลประโยชน์มาก่อนหรืออาจได้รับผลประโยชน์ตอบแทนในภายหลังดังนั้นภาคการเมืองถือเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถเอื้อประโยชน์ให้แก่กลุ่มคนต่างๆได้จึงไม่ควรมียกเว้นในการสรรหาคณะกรรมการในองค์กรอิสระต่างๆที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

โดยผู้วิจัยเห็นว่าควรลดบทบาทของพรรคการเมืองหรือภาคการเมืองลงโดยตัดสิทธิในการเข้าร่วมเสนอชื่อบุคคลที่จะเข้ามาทำหน้าที่ในองค์กรอิสระต่างๆที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐออกเพราะจะก่อให้เกิดความไม่เป็นกลางและความไม่เป็นอิสระอย่างแท้จริง

เลือกกันเองให้เหลือสี่คน ทำหน้าที่พิจารณาสรรหาผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา 137 ซึ่งสมควรเป็นกรรมการการเลือกตั้ง จำนวนห้าคน เสนอต่อประธานวุฒิสภา โดยต้องเสนอพร้อมความยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อนั้น นติในการเสนอชื่อดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการสรรหาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

มาตรา 297 คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่งและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกแปดคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภา

กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติต้องเป็นผู้ซึ่งมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 256การสรรหาและการเลือกกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ให้นำบทบัญญัติมาตรา 257 และมาตรา 258มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ โดยให้คณะกรรมการสรรหากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจำนวนสิบห้าคน ประกอบด้วยประธานศาลฎีกา ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครองสูงสุด อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลทุกแห่ง ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือเจ็ดคน ผู้แทนพรรคการเมืองทุกพรรคที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคละหนึ่งคน ซึ่งเลือกกันเองห้าคนเป็นกรรมการ

3. ส่งเสริมและให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่รัฐที่ต้องใช้อำนาจไปกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนเกี่ยวกับเรื่องนิติรัฐ

ในสถานการณ์ปัจจุบันการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ในระดับปฏิบัติการยังแสดงให้เห็นถึงความรุนแรงและความรุนแรงดังจะเห็นได้จากการใช้กำลังสลายการชุมนุมในสถานการณ์ความรุนแรงในภาคใต้ซึ่งคณะกรรมการอิสระแสวงหาข้อเท็จจริงได้พิจารณาว่าเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้น้อยดังนั้นการปฏิบัติการต่างๆจึงกระทำลงไปโดยปราศจากการไตร่ตรองถึงมาตรการที่เหมาะสมและมุ่งแต่จะปฏิบัติการให้ได้ตามเป้าหมายโดยไม่คำนึงถึงวิธีการจนทำให้การกระทำของเจ้าหน้าที่นั้นขัดต่อหลักแห่งความได้สัดส่วนจึงทำให้การใช้อำนาจเหล่านั้นไปกระทบต่อประชาชนและเป็นการกระทบในสาระสำคัญของสิทธิเสรีภาพจึงทำให้การใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่รัฐไม่สอดคล้องต่อหลักนิติรัฐ

ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการอบรมเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ระดับต่ำให้มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการต่างๆที่จำเป็นในการใช้ต่อประชาชนเพราะเจ้าหน้าที่เหล่านั้นมักจะเป็นเจ้าหน้าที่มีวุฒิภาวะน้อยการปฏิบัติการต่างๆจึงอาจเกิดการละเมิดต่อหลักความได้สัดส่วนได้ นอกจากนี้ในการปฏิบัติการในแต่ละครั้งควรที่จะต้องมีเจ้าหน้าที่ระดับบังคับบัญชาหรือเจ้าหน้าที่ระดับสูงคอยควบคุมสั่งการอย่างใกล้ชิดเพื่อที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อประชาชนน้อยที่สุด